

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2694/2022
15.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Миљуш и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Стојковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Небојша Андоновић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2856/21 од 26.05.2021. године, у седници већа од 15.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2856/21 од 26.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 8045/12 од 02.10.2020. године, исправљеном решењем истог суда од 21.01.2021. године, у ставу првом изреке, одбијен је као преурањен тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу исплати износ од 7.670 евра са законском затезном каматом по стопи Европске централне банке почев од 30.04.2005. године па до 24.12.2012. године, а од 25.12.2012. године до исплате, са законском затезном каматом по стопи одређеној Законом о затезној камати, све у динаркој противвредности према средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 246.625,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2856/21 од 26.05.2021. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена наведена првостепена пресуда. Ставом другим, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побиија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања

судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, правоснажно је као преурањен одбијен тужбени захтев из разлога што је утврђено да је уговор о комисиону закључен између парничних странака конклюдентним радњама остао на снази, те да тужени као комитент није задржао робу за себе као купац у смислу члана 775. став 1. Закона о облигационим односима, а како је то тврдио тужилац као комитент. О тужбеном захтеву одлучено је на основу примене материјалног права који је у складу са правним схватањем и овог суда, израженим кроз судске одлуке у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Поступајући према цитираној законској одредби, Врховни касациони суд није прихватио одлучивање о посебној ревизији. Нема потребе ни за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Достављена одлука од стране ревидента не односи се на исту или сличну чињеничноправну ситуацију, нити се може сматрати правним ставом. Стога не постоји потреба ни за уједначавањем судске праксе.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради дуга поднета је 17.04.2012. године, а побијана другостепена пресуда донета је 26.05.2021. године. Тужилац ревизију изјављује дана 20.08.2021. године. Вредност предмета спора је 7.670 евра.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**